

forhen blandede Sogne i Ribe Stift.

(Lovforſlaget findes i Tillæg C. Sp. 333 ff.; Udvalgets Erklæring i Tillæg B. Sp. 895—96).

Der var til denne Behandling ikke ſtillet noget Ændringsforſlag.

Formanden: Jeg ſætter Sagen i dens Helhed under Forhandling og ſkal give Ordet til det ærede 2det Medlem for 7de Kredſ ſom fungerende Ordfører.

Dreſing: Da Udvalgets ærede Ordfører er forhindret fra at være tilſtede, ſkal jeg paa Udvalgets Begne tillade mig at gjøre nogle Bemærkninger. Som det ærede Things Medlemmer ville have bemærket, indſkrænte de Forandringer, der ere foregaaede i Lovforſlaget i det andet Thing, ſig til Forkortelſen af nogle Tidsfrifter; ſaaledes er der i Lovens § 1 iſtedetfor „inden 1ſte Januar 1874“ ſat „ſnareſt mulig og ſeneſt inden 1ſte Juli 1873“, og den ſamme Tidsbeſtemmelse, den 1ſte Juli 1873, findes i Begyndelſen af § 7 og i § 14. Egeledes ere i § 3 Ordene „ved Udgangen af Aaret 1871“ forandrede til: „ved Udgangen af Junt 1871.“ Alle diſe Tidsforandringer ſigte til en hurtigere Gjennemførelſe af Loven. Da nu den ærede Indenrigsminiſter har troet, at Loven kan fremmes med diſe forkortede Tidsfrifter, og ikke har gjort nogen Indſigelse derimod, anſer Udvalget det for rigtigt at vedtage Lovforſlaget, ſom det foreligger, idet jeg iøvrigt dog ſkal bemærke, at Udvalget har troet, at Sagen vilde være bleven fremmet med den fornødne Hurtighed, ſelv om diſe forandrede Tidsbeſtemmelſer ikke vare indkomne i Loven. Jeg ſkal ſaaledes indſtille til det ærede Thing, at Lovforſlaget vedtages, ſom det nu foreligger.

Indenrigsminiſteren: Jeg ſkal tillade mig at udtale, at jeg troer, at det er uden ſynderlig praktiſt Betydning, om diſe Forkortelſer af Tidsfrifterne ſtaa i Loven eller ikke, idet det, ſom jeg har tilladt mig at udtale ſaa vel her ſom i det andet Thing, er min Henſigt at

fremme den hele Sag med ſaa ſtor Kraft og Hurtighed ſom vel muligt; men naar man i det andet Thing, navnlig fra de Medlemmers Side, ſom nærmelt ſolte ſig kalbede dertil ſom Repræſentanter for diſe Diſtrikter, har onſket at ſe Forkortelſen betrygget, om jeg ſaa maa ſige, i ſelve Loven, har jeg paa den anden Side i og for ſig ikke kunnet have Noget derimod at erindre, idet det maa erkendes, at det var en ikke meget knap Tid, der i Lovudkaſtet var given til Foranſtaltningens Gjennemførelſe, nemlig til den 1ſte Januar 1874, og der kan ſaameget mindre fra Regjeringens Side være Noget at erindre derimod, ſom den Tidsgrænſe, der er indrømmet Kommiſſionerne til deres Virkſomhed, er akkurat den ſamme, enten man tager Lovforſlaget, ſom det nu foreligger, eller bliver ſtaaende ved Regjeringsforſlaget; i begge Tilfælde er den 2. Aar, ſaa at den Indſkrænkning i Tiden, der vil foranlediges, naar Lovforſlaget vedtages, ſom det nu foreligger, væſentlig kommer til at berøre Beboerne, hvem der i Lovforſlaget var indrømmet en Friſt indtil 1ſte Januar 1874 til at kunne ſøge mindelige Dverenskomſter — ialtſald, ſom ſaa vidt de ikke bryde ſig om at kunne komme til at betale Omkoſtingerne — medens de nu ere indſkrænkede til at ſøge ſaadanne inden 1ſte Juli 1873. Der er jo nemlig, ogſaa eſterat Kommiſſionerne ere traadte i Virkſomhed, en Mulighed aaben for dem til at indgaa Dverenskomſt, men de maa da betale Omkoſtingerne ved Kommiſſionens Møder. Da der imidlertid er fremſat Ønſke om en Forandring i det andet Thing, og Ønſket om at ſaa Sagen hurtig fremmet ogſaa har fundet ſit Udtryk i dette Thing, har jeg ikke troet, at der fra min Side var nogen tilſtrækkelig reſſærdiggjørende Grund til at modsætte mig Forandringen, og jeg ſkal derfor med det ærede Medlem, der havde Ordet paa Udvalgets Begne, tillade mig at anbefale Thinget at vedtage Forſlaget, ſom det nu foreligger.

Da ikke Flere begjærede Ordet, ſluttedes Forhandlingen, og man gik til Afſtemning, hvorved: